

Dosarul nr. 2ra-1597/18

Prima instanță: Jud. Chișinău, sediul Centru (jud. L. Bagrin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secieru)

Î N C H E I E R E

22 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:
judecătorii:

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Primăria orașului Codru mun. Chișinău, Autoritatea Tutelară,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Primăria orașului Codru mun. Chișinău, Autoritatea Tutelară împotriva Silviei Povestca, xxxxx, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Centru mun. Chișinău, Gimnaziul „Decebal”, Inspectoratul de Poliție Centru mun. Chișinău, Igor Cîrhan cu privire la decăderea din drepturile părintești,

împotriva deciziei din 6 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Primarul orașului Codru mun. Chișinău, Munteanu Vladimir și s-a menținut hotărârea din 11 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 15 februarie 2017 Primăria orașului Codru mun. Chișinău, Autoritatea Tutelară a depus cerere de chemare în judecată împotriva Silviei Povestca, xxxxx, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Centru mun. Chișinău, Gimnaziul „Decebal”, Inspectoratul de Poliție Centru mun. Chișinău, Igor Cîrhan cu privire la decăderea din drepturile părintești.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, pe teritoriul orașului Codru locuiește familia Povestca, în următoarea componență: Silvia Povestca, xxxxx, xxxxx și Igor Cîrhan.

A menționat că, familia dată se află în vizorul asistentului social, deoarece pârâta manifestă neglijență față de minorul xxxxx și nu-și exercită în mod corespunzător obligațiile de părinte.

A invocat că, din cauza neglijenței pârâtei față de educația copilului, acesta din urmă manifestă un comportament deviant, în acest sens fiind constat faptul sustragerii unor bunuri străine de către ultimul.

Mai mult ca atât, la data de 7 august 2015, minorul xxxxx s-a apropiat în incinta Primăriei orașului Codru pentru a cere bani. Respectiv, în urma incidentului dat s-a stabilit că, mama Silvia Povestca are o relație defectuoasă cu fiul, nu manifestă interes față de acesta, precum și nu se consideră responsabilă de vagabondajul minorului.

Reclamantul a solicitat decăderea Silviei Povestca din drepturile părintești asupra copilului minor xxxxx.

Prin hotărârea din 11 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de către Primăria orașului Codru mun. Chișinău, Autoritatea Tutelară a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 6 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Primarul orașului Codru mun. Chișinău, Munteanu Vladimir și s-a menținut hotărârea din 11 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a concluziona astfel, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe. Or, conform avizului Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului din 7 aprilie 2017, mama minorului a comunicat că depune tot efortul ca fiul său să nu abandoneze orele și domiciliul. Se ocupă de educația lui, dar nu se isprăvește, deoarece fiul nu o ascultă. Totodată, s-a discutat cu minorul, ultimul declarând în scris că își va schimba comportamentul, va frecventa orele, nu va abandona domiciliu, va asculta de mama. La fel, a comunicat că mama are grijă de el și nu este de acord să fie decăzută din drepturile părintești.

Mai mult, în motivarea soluției sale, instanța de apel a reținut dispozițiile art. 51, 52 din Codul familiei, care prevede dreptul copilului la abitație în familie și de a comunica cu părinții și alte rude. Familia fiind o instituție protejată de art. 8 din Convenția Europeană pentru Protecția Drepturilor Omului.

Astfel, instanța de apel a considerat ca neîntemeiată pretenția privind decăderea din drepturile părintești a Silviei Povestca, or, pentru decăderea din drepturile părintești pe motivul eschivării de la exercitarea obligațiilor părintești este necesară existența unor probe pertinente care ar demonstra cu certitudine că părintele se eschivează cu rea-credință de la exercitarea obligațiilor părintești.

De asemenea, a notat că conform art. 9 din Convenția cu privire la drepturile copilului, statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței acestora, exceptând situația în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare și cu respectarea legilor și a procedurilor aplicabile, că această separare este în interesul suprem al copilului. O astfel de decizie poate deveni necesară în cazuri particulare cum ar fi, de exemplu, în cazul copiilor maltratați sau neglijați de părinți sau în cazul în care părinții trăiesc separat și se impune luarea unei hotărâri cu privire la locul de reședință a copilului.

La data de 11 iunie 2018, Primăria orașului Codru mun. Chișinău, Autoritatea Tutelară a declarat recurs împotriva deciziei din 6 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea instanței de fond, deoarece la adoptarea acestora au fost încălcate normele de drept material și normele de drept procedural.

Mai mult, instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

În drept, recurentul și-a întemeiat cererea de recurs pe dispozițiile art. 60, 62, 67, 68 din Codul Familiei; hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica judiciară de examinare a pricinilor civile privind decăderea din drepturile părintești; art. 3, 6, 9, 19 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului; art. 29 lit. j) din Legea privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006; art. 429, 431, 432, 434, 436. 437 din Codul de procedură civilă.

Recurentul a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 6 martie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 11 iunie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Primăria orașului Codru mun. Chișinău, Autoritatea Tutelară completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Primăria orașului Codru mun. Chișinău, Autoritatea Tutelară, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Primăria orașului Codru mun. Chișinău, Autoritatea Tutelară.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Nicolae Craiu